Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36558
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

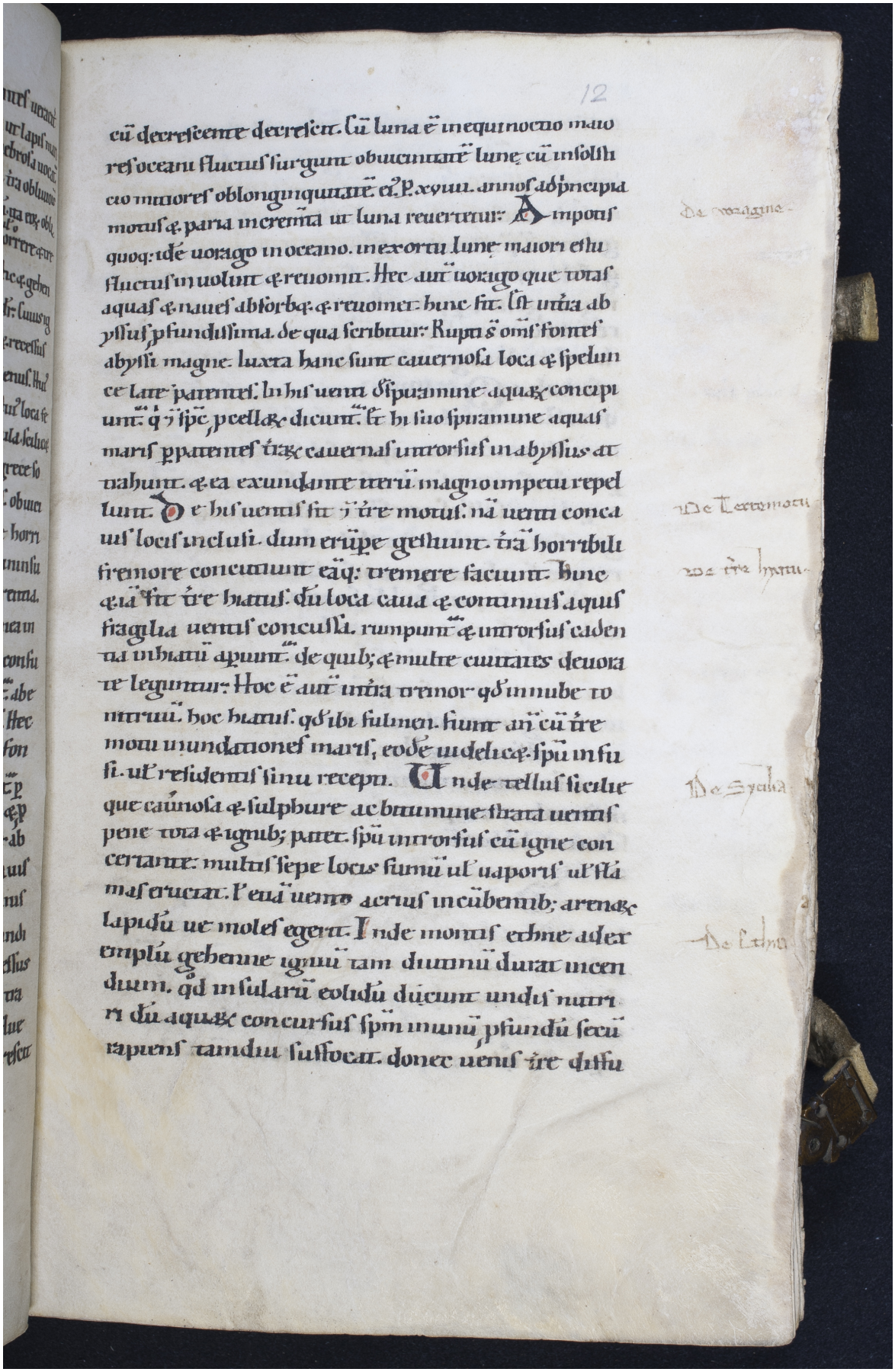

12

cū decrescente decrescit. Cū luna ē in equinoctio maio
res oceani fluctus surgunt obuiantē lunę cū insolili
cio minores oblongiquantē ct. P. xqui. annos ab principia
motus & parua incrementa ut luna reuertatur: A mpotis
quoq: idē uorago in oceano. in exortu lunę maior ethu
fluctus in uolum & reuomit. Hec aut uorago que totas
aquas & naues absorbet & reuomit. hunc fit. Est unda ab
ysus, profundissima. de qua scribitur: Rupti s omnes fontes
abyssi magne. Iuxta hanc sunt cauernosa loca & spelun
ce late patentes. In his uenti spiramine aquarum concipi
unt. q ī spē, procellarum dicunt. Et hi suo spiramine aquas
maris pp patentes tractus cauernas uniorsus in abyssus at
trahunt. & ea exundante uentū magno impetu repel
lunt. De his uentis fit ī tre motus. nā uenti conca
ui locis inclusi. dum erupe gestiunt. tra horribili
fremore concutiunt eaq: tremere facium. Hunc
ea fit tre hiatus. dū loca cauia & continuis aquis
fragilia uentis concussa. rumpunt & uniorsus caden
tia inhiatū apiunt. de quib; & multe cuitates deuora
te leguntur: Hoc ē aut unda tremor qd in nube to
nitruū. hoc hiatus. qd ibi fulmen. fiunt an cū tre
motu inundationes maris, eode uidelicet spū in fu
si. ut residentis sinu recepti. Unde tellus sicilie
que cauinosa & sulphure ac bitumine strata uentis
pene tota & igniū; patet. spū uniorsus cū igne con
certante: multis sepe locis fumū ut uaporis ut flā
mas eructat. Et ea uento aeris in cūbentib; arenarū
lapidū ue molesegerit. Inde montis etne ad ter
emplū gehenne ignū tam diuinū durat incen
dium. qd insularū eolidū ducunt undis nutri
ri dū aquarum concursus spm in unū, profundū secū
rapiens tamdiu suffocat. donec uentus tre diffu

De uoragine

De Terremotu

De tre hiatu

De Sycilia

De Etna